

Za pět minut dvanáct Vedení městyse Jince se památky ujalo doslova na poslední chvíli. Zásadní bylo dostat chátrající budovu „pod střechu“. Následovat mají opravy fasád, a pokud se podaří získat další peníze, dojde rovněž na rekonstrukce interiéru a okolí jedinečné památky.

Foto: 2x Petr Topič, MAFRA a Jaroslav Bouda

Fakta

Z historie vysoké pece v Jincích

- Vysokou dřevouhelnou pec v Jincích nechal mezi lety **1805–1810** postavit správce tamního panství a železářský odborník **Rudolf hrabě Vrbna**. Výrobu a zpracování železa pak dále rozšiřoval, povolal dělníky ze Saska a Bavorska a do výroby postupně zapojil i místní.

- Pojmenování Barbora dostala po manželce ředitele železáren **Václavovi z Rosenbaumu**.

- Surovina na výrobu železa pocházela z blízkého okolí. Železné rudy dobývali jinečtí železáři v Brdech. K mimořádně bohatým ložiskům se řadilo Komorsko. Tamní krevel obsahoval až **50 procent železa**.

- Z Brd pocházelo také dříví, tedy druhá surovina potřebná k výrobě, dřevěné uhlí se připravovalo v takzvaných mlířích.

- Ve své době patřila jinecká pec k nejlepším v monarchii, při nerušeném provozu dávala ročně až **1 100 tun surového železa**.

- Z technického hlediska jde o stavebně nejucelenější památku starší éry vysokopecní výroby surového železa na našem území.

- Vyhasla v roce **1874**, kdy musela ustoupit novým metodám na bázi koksovatelného uhlí. V zadní části budovy byla o **10 let později** zřízena pila, která v Barboře fungovala až do roku **1951**.

